

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

בבא בתרא דף קי"ג ע"א

מה לומדים מהפסוקים דלהלן? [תד"ה ה"ג (לעיל בעמ' ב')].

לברייתא ראשונה	ולא תסוב נחלה ממטה אל מטה (קרא קמא) [במדבר ל"ו ז']	ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר (קרא בתרא) [במדבר ל"ו ט']
לרשב"ם: על סיבת הבן ¹	על סיבת הבעל	על סיבת הבעל
לר"ת: על סיבת הבעל ²	לרשב"ם: על סיבת הבן ¹ לר"ת: על סיבת הבעל ²	על סיבת הבעל

בבא בתרא דף קי"ג ע"ב

מי שמת בלא בנים ובלא אב, מה הדין באופנים הבאים באם יש לאביו אחות, האם יורשת. [תד"ה מקיש].

לרשב"ם	כשיש אחים לאב	כשאין, ויש בנים לאחי האב
לתוס'	הם קודמים לה	הם קודמים להם
לרשב"ם	הם קודמים לה	הם קודמים להם

שלושה שנכנסו אצל חולה האם יכולים לעשות דין?

כשנכנסו לבקרו	ביום	בלילה
כשנכנסו להעיד	אינם יכולים	אינם יכולים
	יכולים ⁴	אינם יכולים

¹ הנה הרשב"ם בד"ה תניא, מפרש שאין נפק"מ בין הברייתות אלא משמעות דורשים, והברייתא הראשונה ס"ל שקרא שכתוב בו אחר ודאי מדבר בסיבת הבעל, וא"כ ע"כ שקרא קמא שלא כתוב בו אחר מדבר בסיבת הבן. והברייתא השניה, אינה סוברת את הדרשה שאחר זה הבעל, אלא ס"ל שקרא קמא מיירי בקרוב קרוב קודם, והיינו הבן, וא"כ ממילא קרא בתרא מיירי בבעל.

² הנה לעיל בתד"ה ה"ג הביאו תוס' את גירסת ר"ת דס"ל שהברייתא השניה [כן מבואר שם בב"ח אות ג'] ס"ל ששני הפסוקים מדברים בסיבת הבעל, והפסוק השני מוכיח על הפסוק הראשון [ושני הפסוקים הם ללאוי יתירי – כדלעיל דף קי"ב ע"א], והקשו שם כמה קושיות על פירש"י.

³ כן כתבו תוס' לחלוק על הרשב"ם דס"ל דכל הקודם בנחלה כל יוצאי ירכו קודמים, וכיון שאח האב קודם לאחותו, ממילא גם יוצאי ירכו של זה האח קודמים לאחות.

⁴ ודוקא כשלא כתבו, אבל אם כתבו שוב אין עושים דין, כיון שהכניסו עצמם בתורת עדות ואין עד נעשה דיין, רשב"ם. והנפק"מ לרשב"ם במה שנעשים דיינים הוא שאחר שעושים את הדבר לא יכול לחזור בו, ולכך כל דין זה דוקא בשכיב מרע שנתן מתנה במקצת בקנין, אבל בלא קנין כיון שיכול לחזור בו לא עושים דין. אולם בתד"ה אורעא חולקים ומעמידים דוקא במתנת בריא בקנין, דמתנת שכי"מ אינה אלא מדרבנן. ועוד ביארו שם נפק"מ אחרת, ואמרו שע"כ של בנים נעשים הם דיינים ולא יוכל לומר אחד מהבנים שלא רוצה לדון בפניהם אלא בפני ב"ד אחר.